

живота дери смысла не в лични радости, а в служение на
нуждащите се,

Вгледайте се въпросително в очите на съпрузите, праз-
днували сребърна свадба, ще чуете техния отговор напоен с
обич към отхранена челяд, ще разберете какви топли чувства
към семейното огнище е пленило душите им.

А само бегло спрете поглед о елегантния маж, я после
на вдовицата и ще ви се открие друг мир . . .

Какво ли са преживели другите, чийто фигури се
назярват в здрача!

А всички са слушали едно нещо, изпълнявано чародейно
от две извяни ръце.

Не потврдява ли това мислта на великия Толстой?

Тия бегли мисли ми се наложиха преди да заговоря за
музикалната вечер и пиянистката Мария Жупунова.

Тя е школувана пиянистка, с разбиране, дарование и в
разцвет на сили.

Изпълни: Fantasie C moll от T. Seb Bach, Sonat As dur
оп. 26 от Beethoven, Nocturne от Fr. Chopin, Warum? от Schu-
mann, Sonate E mol₂ от Grieg, Liebesträume № 3 As dur Noc-
turno, Prélude № 5 G moll от S. Rachmaninoff и още други
пиески от поменатите автори.

Със голяма вещина ѝ проникновение младата пиянистка
изнесе от Бах онова, което създава неговата индивидуалност:
полифонията и контрапункта и извика у слушателите енер-
гия и жизнерадост, които бликат в музиката на Бах. — Лудвик
Ван Бетховен намира в лицето на Жупунова задушевен тъл-
кувателен. С елегантност, лекота и свобода тя предава тво-
ренията на великия майстор. Фридрих Шопен, тъй популярен
със своите ноктюрни, от които се лее нежност, дълбок
сантиментализъм и тиха скръб до болезненост бе даден с
топлота. Роберт Шуман бе представен със Grillen и Auf-
schwung. Характерното на Grillen — настроение, което неуло-
вимо се мени от уверено и енергично във весело и жизне-
радостно до като се прелее в трепетна мечтателност, както
и нарастващия сгрешъж към постигане на възмечтаен блес-
ке се почувствува и дълго след изпълнение на пиеските обгая-
ха душата. Националните мотиви на Едуард Григ заети от
пленителните норвежки приказки, полицаха с своя северен
колорит и таинственна приказност. Със пълно разбиране се
предадоха и работите на Лист и Рахманинов.

Ако новото течение в словестната литература е да се
пише така, че да се дава повече възможност на читателя да
се отдаде на извикани образи с по голяма волност, а не да
бъде обкован в рамките на точно възпроизведени табла — в